

From: Adrian Vanderhave adrian@vanderhave.net
Subject: een levensteken
Date: 23 June 2023 at 06:56
To: A.D. Dirkzwager djatirot@me.com

AH

Beste Neef,

Als ik aan je denk is het altijd "Aadje Petaatje", gek eigenlijk dat jeugdherinneringen zo lang blijven hangen. Jij in de 5de klas van de Kloetingse school en ik in de eerste klas eigenlijk een beetje als vreemde eend. Ik mocht bij jou op de stang van je fiets meerijden naar de Patijnweg voor de lunch zodat ik daarna met oom Ab in de auto mee kon rijden terug naar Kapelle. Als of het gisteren was, maar nee ruim zeventig jaar zijn verstreken sinds die jeugdtijd.

Vorig jaar in de eerste week van juni logeerden wij bij Albertien en ik had gehoopt Vera en jou op te zoeken in Amsterdam. Dat lukte toen niet omdat jullie op reis waren in Portugal. Nu sinds enkele weken zijn jullie alweer verhuisd naar Noorwijk, ongetwijfeld een grote stap na zo'n lange tijd in Amsterdam te hebben gewoond. Het is niet makkelijk om oude bomen te verplanten. Maar bomen hebben geen verstand en mensen wel en daarom oude mensen verplanten is mogelijk als er een wil is is er een weg. Misschien is het ook wel een verlichting om te "downsizen" en nu dichterbij je kinderen te wonen. Dat was onze ervating toen we in oktober 2018 verhuisden naar een kleiner huisje hier in Santa Fe. Het was een belangrijke stap. Ik ben erg blij dat we toen de overstap gemaakt hebben. Sindsdien is Bonnie's Alzheimer aanzienlijk verslechterd en ons knusse huisje komt nu goed van pas. Zodoende heb ik geen idee wanneer de volgende keer zal zijn dat we bij Albertien komen logeren.

Ik begrijp dat jij met Vera eenzelfde ervaring hebt als ik met Bonnie. Hoewel de slepende dementie zo langzaam een vorm aanneemt is het na een tijdje duidelijk hoe snel het geheugen het contact met de werkelijkheid verliest. En het gekke is de persoon in kwestie schijnt niks te missen, noch te herinneren. Bonnie was als franse lerares vloeiend in de taal van Napoleon, en na ons huwelijk vloeiend in het nederlands. Dat is ze helemaal vergeten en zelfs ook in het engels is haar taal kennis zeer beperkt tot niet aanwezig.

Ik schrijf dit alles om je te laten weten dat wij waarschijnlijk weer in hetzelfde bootje zitten. Vroeger was het een vletje op de Zandkreek bij Katseveer, nu is het het levensbootje en we dobberen voort op de stroom die ons voortstuwt en waar we geen invloed op hebben.

Ik hoop dat jij het ook op een positieve manier kan verwerken. Ik heb me aangepast aan de situatie en Bonnie is een lijdend voorwerp, lijdzaam en medewerkend. Maar in 90% van de tijd heb ik geen idee wat er in haar hoofd omgaat, als... er iets in haar hoofd omgaat. Ze is op 6 juni 83 geworden, jij volgt op 18 augustus.

Een aantal jaren geleden, op 30 april, reden Bonnie en ik van New Mexico terug naar Oregon voor ons zomerverblijf en onderweg belde ik tante Eef op om haar te feliciteren met oom Jankees. Ze was net thuis van een bezoek aan JC in een tehuis in Petaluma CA waar hij al enkele jaren verbleef. Ze vertelde me dat ze hem de jaarlijkse 3 Droste flikken had gebracht waar hij erg gelukkig mee was. En toen ze hem vetelde "Jan Kees, we hebben een konig". was zijn reactie "het wordt tijd". Hij had in maanden niet gesproken.

Tante Eef zei altijd "Hij zit daar opgeborgen met een lang leven, ik kan een steen op mijn hoofd krijgen en dan ben ik dood". Gelukkig heeft ze hem overleefd. Aad, ik heb een lichamelijk sterke echtgenote en we doen ons best om zo lang en zo goed als het mogelijk is onze levensweg af te werken. Ik had gehoopt dit vorig jaar met je te bspreken maar ik heb de boot gemist.

Ik wens jou en Vera het allerbeste in je nieuwe omgeving en hoop van harte dat Vera de overstap ook positief zal ervaren.

Tot horens, Arjeantje

Adriaan Van Der Have
117 Lugar de Oro
Santa Fe, NM 87501

Home phone: 505-954-1101
Cell phone: 503-551-8477
adrian@vanderhave.net